

မိဂ်ကူးစီဂီအေမေဇာ
mgyoe.com

ငပျင်းတွေ

အတွက်

အောင်မြင်ရေးနည်းလမ်းများ

ကျွန်ုပ်တို့

mgyoe.com

ပျင်းတွေ

အတွက်

အောင်မြင်ရေးနည်းလမ်းများ

အောင်မြင်ရေး

Permitt

ISBN9789997117298

KYMZ

9 789997 117298

1,300.00KS

ပျင်းတွေအတွက် အောင်မြင်ရေးနည်းလမ်းများ၊ ကျော်ရင်မြင့်
မျက်နှာပုံးနှင့် အတွင်းသရုပ်ဖော် - ဖေသစ်တည်
စာမျက်နှာ ၁၁၆ + မျက်နှာ၊ ၁၃ စင်တီ x ၁၉ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။
ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
၂၀၁၉၊ ဇွန်လ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀။

ရောင်းစျေး ၁၃၀၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705
www.facebook.com/SKCCmyanmarbook
www.skccmyanmarbook.com

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

ငပျင်းတွေအတွက်
အောင်မြင်ရေးနည်းလမ်းများ
ကျော်ရင်မြင့်

မေမေအကြံပြု ၂၀၁၅

mgyc.com

mgyc.com

မာတိကာ

-	မိတ်ဆက်	က
၁	ကျေးဇူးရှင် လူပျင်းများ	၁
၂	အနက်ရောင် ပူဖောင်း	၃
၃	ဖိနပ် အရောင်းသမားနှစ်ယောက်	၈
၄	အမည်းစက်	၁၁
၅	ယုန်နဲ့လိပ် အပြေးပြိုင်ပွဲ	၁၃
၆	ဘဝ ပစ်တိုင်းထောင်	၁၆
၇	သင့်ကို ဖျက်ဆီးနေတဲ့သူ	၁၉
၈	ဆရာကောင်းတပည့်	၂၁
၉	ပန်းကောင်းအညွန့်ကျိုး	၂၃
၁၀	ပျင်းရင်ဖျင်းတယ်	၂၅
၁၁	သင့်အတွက် တစ်နေရာ	၂၉
၁၂	ကြီးပွားမယ့် လက္ခဏာ ပါသလား	၃၂
၁၃	အခွင့်အခါကောင်း	၃၅
၁၄	ငယ်ငယ်တွေအတွက် အောင်မြင်ရေးနည်းလမ်း	၃၇

၁၅	နှမြောတွန့်တိုရင် မအောင်မြင်	၃၉
၁၆	ORANGE ဆိုတာ လိမ္မော်သီး မဟုတ်ဘူး	၄၂
၁၇	အာလူးတွေ သယ်လာသူ	၄၄
၁၈	ကဏန်းပုံပြင်	၄၇
၁၉	ခေါင်းပေါ်က အမှိုက်ထုပ်	၅၀
၂၀	ကြေးမုံ ၁၀၀၀	၅၃
၂၁	ဟိုတစ်ဖက်က အသံ	၅၅
၂၂	အချိုကြိုက်တဲ့သူချည်း	၅၇
၂၃	စကားလုံးရဲ့ စွမ်းအား	၅၉
၂၄	ဥပေက္ခာ သားကောင်	၆၁
၂၅	ရွှေတိဂုံဘုရားမှာ ဘာတွေတွေ့	၆၃
၂၆	၉၀/၁၀ နိယာမ	၆၆
၂၇	မိုးလင်းလို့ ကြက်တွန်တာ	၇၁
၂၈	လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ငါး	၇၄
၂၉	မျောက်စိတ်	၇၇
၃၀	ဘယ်တော့မှ နောက်မကျဘူး	၈၀
၃၁	ကျန်းမာရေး အကြွေး	၈၃
၃၂	အဲဒီတုန်းက အလုပ်သမားခေါင်းက ငါ မဟုတ်ဘူး	၈၅
၃၃	ဘာအရေးအကြီးဆုံးလဲ	၈၇
၃၄	အနီးအဝေး	၉၀
၃၅	ကွဲနေတဲ့ ပြတင်းပေါက်မှန်ချပ်	၉၂
၃၆	လှေပြိုင်ပွဲ	၉၅
၃၇	အပျော်ဆုံးလူ	၉၇
၃၈	Knowdge is Power ဆိုတာ ဟုတ်ပါ့မလား	၁၀၀

၃၉	ပေါက်စီသည်	၁၀၂
၄၀	ပုဆိန်သွေးချိန်	၁၀၅
၄၁	မြေလျှောက်လိပ်ပြာ	၁၀၈
၄၂	မျှော်လင့်ချက်နဲ့ အသက်ရှင်သူ	၁၁၀
၄၃	မျှော်လင့်ချက်တွေ ပစ်လိုက်ပါ	၁၁၅

*

mgyc.com

mgyc.com

မိတ်ဆက်

မအောင်မြင် မကြီးပွားချင်တဲ့ လူရယ်လို့တော့ မရှိဘူး။ နည်းလမ်းရှိမယ် သိပ်လည်း မခက်ဘူးဆိုရင်တော့ လုပ်ချင်တဲ့ သူချည်းပဲပေါ့။

ကြီးပွားအောင်မြင် ချမ်းသာချင်သူတွေအတွက် နည်းလမ်းတွေ ဖော်ပြတဲ့စာအုပ်တွေ မရေမတွက်နိုင်အောင် ရှိတာပေါ့။ အများစုက ပျင်းစရာကြီး။ ရှည်လျားပေများတော့ စိတ်ဝင်စားစရာ မကောင်းဘူး။ နည်းလမ်းတွေက မှန်ချင်မှန်မယ်၊ ဖော်ပြပုံက 'လေး' တော့ လူတွေနဲ့ 'ဝေး' သွားတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီစာအုပ်မှာတော့ လိုရင်းကို တိုရှင်းပဲ ရေးလိုက်ပါတယ်။ ကြိုက်တဲ့စာမျက်နှာလှန်ပြီး ဖတ်ချင်စိတ် ရှိသလောက်သာ ဖတ်ကြည့်ပါ။ အချိန်သိပ်မရတဲ့သူတွေ အချိန်သိပ်မယူချင်တဲ့ သူတွေအတွက် ရည်ရွယ်တယ်။ တစ်

ခုတော့ ပြောချင်တယ်။ ဖတ်ပြီး ပြီးပြီးပျောက်ပျောက်တော့ သဘောမထားစေချင်ဘူး။ စာတစ်ကြောင်းဖတ်ဖတ် တစ်မျက်နှာဖတ်ဖတ် ဖတ်သလောက်ကိုတော့ အာရုံနှစ်ပြီး စိတ်ပါလက်ပါ ဖတ်ကြည့်စေချင်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ စာလုံးတိုင်း စာကြောင်းတိုင်းမှာ စာဖတ်သူရဲ့ဘဝကို တိုးတက်ပြောင်းလဲအောင် ဖော်ဆောင်နိုင်တဲ့ စေတနာတွေ ထည့်ထားလို့ပါ။

ကျွန်တော်က စာရေးဆရာတစ်ယောက် အနေနဲ့ အကြောင်းအရာအစုံ ရေးသားဖြစ်ပါတယ်။ 'ဘဝဇာတ်ခုံ' ဆိုတာကတော့ လူတွေရဲ့ ဘဝအတွေ့အကြုံတွေကို မေးမြန်းပြီး ရေးသားထားတာပါ။ ဒီလို ရေးသားနေတာ (၁၀)နှစ်လောက်ကြာတယ်။ လူ(၅၀၀)လောက်ကို တွေ့ဆုံပြီး ရေးသားခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် တွေ့ဆုံမေးမြန်း ရေးသားခဲ့ရသူ အများစုက အောင်မြင်သူတွေပါ။ သူတို့ဘဝ သူတို့အတွေ့အကြုံတွေကို မေးမြန်းစောကြောရင်း ကျွန်တော် သတိထားမိတာရှိတယ်။ 'အကြောင်းမဲ့ အကျိုးဖြစ်တယ်ဆိုတာ လောကမှာမရှိဘူးဆိုတဲ့ သဘာဝနိယာမ တရားပါပဲ။ ဘဝကို သုညကစပြီး ခြုံကြားကဘုံများကို ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စနဲ့ တက်လှမ်းခဲ့ရသူတွေမှာ ထူးခြားချက်တစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒီ ထူးခြားချက်ကို ကာယကံရှင်အချို့က ကိုယ်တောင်တိုင်မှ သတိမထားမိဘူး။ ဒီလျှို့ဝှက်ချက်ကို ကျွန်တော် မြင်ခဲ့ရတယ်။

'စိတ်'ဆိုတာကလည်း 'ရုပ်'လိုပဲ။ ခွန်အားရှိလာအောင် ဖန်တီးစွမ်းဆောင်လို့ ရနိုင်တယ်။ အောင်မြင်သူတွေဟာ သူတို့စိတ်ဓာတ်ခွန်အားကို ဖြည့်ဆည်းကြတယ်။ အောင်

မြင်ရေး စိတ်ဓာတ်ရှိသူတွေ အောင်မြင်မှုလမ်းကြောင်းပေါ်ကို ရောက်လာတာကို ကျွန်တော် မြင်တွေ့တယ်။

လူငယ်တွေနဲ့တွေ့ဆုံပြီး ဟောပြောမှုတွေ ကျွန်တော် လုပ်ရပါတယ်။ သင်တန်းတွေမှာ ကျွန်တော် ဟောပြောပါတယ်။ ကုန်သည်ကြီးများအသင်း၊ တက္ကသိုလ်ကောလိပ်တွေ၊ စာသင်ကျောင်းတွေ၊ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတွေကိုလည်း ဟောပြောရတယ်။ ဒီလိုဟောပြောတဲ့အခါ အောင်မြင်ရေး စိတ်ဓာတ်အကြောင်းကိုပြောတယ်။

ပြောကြားရာမှာ ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့ဖြစ်တဲ့ 'ဘဝဇာတ်ခုံ'မှာ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားပြီး အောင်မြင်မှုရရှိသွားသူတွေ အကြောင်းလည်း ပြောတယ်။ ဖတ်ဖူးမှတ်ဖူးတဲ့ စာအုပ်တွေထဲက စိတ်ဓာတ်ခွန်အား ဖြစ်စေတာတွေ၊ လိုက်နာကျင့်သုံးသင့် တာတွေကိုလည်း ပြောတယ်။ အဲဒီလို ဟောပြောလာခဲ့တာ (၁၀)နှစ်ကျော်လောက်ရှိသွားပြီ။

ကျွန်တော် ဟောပြောတာကို နားထောင်ဖူးသူအချို့၊ ကျွန်တော်ရေးတာကို ဖတ်တဲ့သူအချို့က သူတို့ဘဝလမ်းကြောင်း ပြောင်းလဲစေတယ်ပြန်ပြောလို့ ကျွန်တော် ကျေနပ်တယ်။ ဝမ်းသာတယ်။ အချို့ကတော့ စိတ်ဓာတ်ခွန်အားရပြီး အောင်မြင်မှုလမ်းကြောင်းပေါ် တက်လှမ်းမိတယ်။ အောင်မြင်အဆင်ပြေတယ်ဆိုလို့ ပီတိဖြစ်မိတယ်။ အချို့ကတော့ ဒါတွေကိုပေါင်းပြီး စာအုပ်တစ်အုပ်ထုတ်ဖို့ အကြံပေးတယ်။

ဒီစာအုပ်ထဲက အချက်အလက်တိုင်းဟာ ကျွန်တော့်ကိုယ်ပိုင် အတွေးအမြင်တွေ မဟုတ်ပါဘူး။ ဖတ်ဖူးမှတ်ဖူးတာတွေ အခြားသူတွေက ပြောပြဖူးတာတွေလည်း ပါဝင်ပါ

တယ်။ ဒီအတွက် မူရင်းပိုင်ရှင်တွေကိုလည်း အလေးထား
ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောချင်ပါတယ်။
စိတ်ဓာတ်ခွန်အားတွေ ရရှိပြီး အောင်မြင်ပျော်ရွှင်ကြ
ပါစေ။

ကျော်ရင်မြင့်

*

ကျေးဇူးရှင် လူပျင်းများ

ကိုယ့်ကို 'လူပျင်း'လို့ အပြောခံရရင်တော့ အောင့်တယ်။ မကြိုက်ချင်ဘူး။
ဒါပေမဲ့ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံကြေးဆိုရင်တော့ လူတိုင်း အနည်းနဲ့
အများ ပျင်းတတ်ပါတယ်။ ပျင်းတတ်တာ ရှက်စရာမဟုတ်ပါဘူး။
လောကမှာ လူပျင်းတွေပျင်းတတ်လို့ လူ့အကျိုးပြုအလုပ်တွေ အများကြီး
ပြီးစီးတာ။

ရီမုတ်ကွန်ထရိုး (Remote Control) ဆိုပါတော့၊ တီဗီကို
ထိုင်ရာကထပြီး ခလုတ်မနှိပ်ချင်ဘူး။ ထိုင်ရာမထ လိုင်းတွေ ပြောင်း
ကြည့်ချင်တယ်။ အသံအတိုးအလျှော့တွေ လုပ်ချင်တယ်။ စိတ်မထင်ရင်
ပိတ်ချင်ပိတ်မယ်။ ပိတ်ပြီးမှ ပြန်ဖွင့်ချင်ဖွင့်ဦးမယ်။ စိတ်ထင်တိုင်း ထထ
လုပ်ရရင် အပင်ပန်းသား။ ပြီးတော့ ပျင်းစရာကြီး။ ရီမုတ်ကွန်ထရိုး
ဆိုတာ တီထွင်လိုက်တယ်။ လူတိုင်းကြိုက်တာပေါ့။ ရီမုတ်ကွန်ထရိုးက
တီဗီအတွက်တွင်မကဘူး။ အဲယားကွန်းလည်း အတိုးအလျှော့ အဖွင့်
အပိတ်အားလုံး လုပ်နိုင်တယ်။ ထိုင်ရာကထပြီး ခလုတ်တွေ နှိပ်ဖို့မလို
ဘူး။ ခုတော့ဖြင့် ကားတံခါးအဖွင့်အပိတ်လည်း ဒီရီမုတ်ကွန်ထရိုး၊
ဝင်းတံခါးကြီး ပိတ်တာဖွင့်တာတောင်မှ ကားပေါ်ကဆင်းစရာမလိုဘဲ။

ရီမုတ်ကွန်ထရိုး တစ်ချက်နှိပ်ရုံနဲ့ အဆင်ပြေတယ်။ ထိုင်ရာကထပြီး ခလုတ်တွေနှိပ်ရရင် လမ်းလျှောက်ရသလိုတောင်ဖြစ်သေးဆိုပြီး ထထ လုပ်နေရင် ဒီလို အဆင်ပြေတာ ဘယ်မှာ တီထွင်ဖြစ်မှာလဲ။ ထိုင်ရာမထ ပြီးချင်တဲ့ ကျေးဇူးရှင်ကြောင့် ကမ္ဘာလောကကြီး ဘယ်လောက်အဆင်ပြေ သွားသလဲ။

ဒီလိုပါပဲ။ ထမင်းချက်တဲ့အခါ အခြေအနေ စောင့်ကြည့်စရာ မလိုအောင် ထမင်းပေါင်းအိုးကို ဖန်တီးထားတယ်။ ရေထည့်၊ ဆန်ထည့် ခလုတ်နှိပ်ထား။ ထမင်းကျက်ရင် 'ဒေါက်'ခနဲခလုတ်တက်။ ဘယ် လောက် အဆင်ပြေလိုက်ပါသလဲ။ ဒါမျိုးတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ပျင်းတဲ့ လူတွေက 'လိုရင်ကြံဆ နည်းလမ်းရ' ဆိုတဲ့စကားကို လက်ခံယုံကြည် တယ်။ ဒါကြောင့် တီထွင်ကြတယ်။ Short Cut တွေ ဖန်တီးပေးကြ တယ်။ ဘယ်လောက် အဆင်ပြေလိုက်သလဲ။

ပျင်းတတ်တာ ရှက်စရာမဟုတ်ဘူး။ အရေးကြီးတာက အပျင်းကြီး ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သံချေး တက်ခံမနေဖို့ပါ။ ဘဝမှာအောင်မြင်ဖို့ ပျော်ရွှင်ဖို့ နည်းလမ်းတွေရှိတယ်။ ဒီနည်းလမ်းတွေဟာ ရှာဖွေလေလေ တွေ့ရှိလေလေပါ။ ကျင့်သုံးမယ်ဆိုရင် ဘယ်သူမဆို အောင်မြင်ပျော်ရွှင် နိုင်ကြပါတယ်။

အနက်ရောင် ပူဖောင်း

ပွဲဈေးတန်းတစ်ခုမှာပါ။

ဈေးသည်တွေလည်းအများကြီးပေါ့။ ကောက်ညှင်းကျည်တောက်
သည်လည်း ရှိမယ်၊ မလိုင်၊ ကရေကရာသည်၊ မုန့်လင်မယားသည်၊
ပေါက်စီသည်၊ မုန့်သည်ပေါင်းစုံလည်း ရှိပါမယ်။ ဝက်သားတုတ်ထိုး
သည်၊ ကလေးကစားစရာ အရုပ်သည်တွေလည်းရှိနိုင်တယ်။ ပူဖောင်း
သည်၊ အထည်သည်ကအစ ဈေးသည်အစုံ ပွဲဈေးတန်းမှာ ရှိနိုင်ပါတယ်။
မိုးပျံပူဖောင်းသည်လာပြီး ရောင်းတဲ့ပွဲဈေးတန်းမှာ သတိထားကြည့်မိရင်
မိုးပျံပူဖောင်းလေးတွေ ကောင်းကင်ကိုတလူလူနဲ့ ပျံတက်သွားတာကို
တွေ့မြင်ဖူးကြတယ်။ တစ်ခါတလေ မိုးပျံပူဖောင်းနီနီလေး ကောင်းကင်မှာ
လွင့်ပျံတက်လို့။ တစ်ခါတစ်ရံ မိုးပျံပူဖောင်းပြာပြာလေး လေထဲမှာ လွင့်
မျောလို့။

ကောင်းကင်ထက်မှာ လွင့်ပျံတက်ပြီး လေနှင်ရာပါသွားတဲ့ မိုးပျံ
ပူဖောင်းလေးတွေကို မြင်မိတဲ့အခါ ပူဖောင်းဝယ်ထားတဲ့ ကလေးတစ်
ယောက်ယောက်ရဲ့ လက်က ကြိုးစလွတ်ထွက်လို့ မိုးပျံပူဖောင်းက မိုးပေါ်
ပျံတက်သွားတာလို့ ထင်မိတယ်။ အခါခပ်သိမ်းတော့လည်း အဲဒီလိုဖြစ်

တာမဟုတ်ဘူး။ မိုးပျံပူဖောင်း ရောင်းတဲ့သူက သူရောင်းမယ့် ပူဖောင်း လေးတွေကို တမင်ကြိုးဖြုတ်ပြီး လွှတ်လိုက်တာတဲ့။ ဘာကြောင့် ဒီလို လုပ်တာလဲ။ မိုးပျံပူဖောင်းကိုလေထဲလွှတ်ပစ်လိုက်တော့ အလဟဿ မဆုံးရှုံးပေဘူးလားလို့ တွေးမိမှာပဲ။

ပွဲဈေးတန်းမှာ ဟိုငေးဒီမောသွားလာနေတဲ့ ကလေးသူငယ်တွေက ကောင်းကင်ပြင်ကျယ်ကျယ်မှာ လွင့်ပျံလာတဲ့ မိုးပျံပူဖောင်း နီနီပြာပြာ စိမ်းစိမ်းလေးတွေကို မြင်တတ်တယ်တဲ့။ ဒီလိုမြင်တဲ့အခါ မိုးပျံပူဖောင်းကို စိတ်ဝင်စားသွားတယ်။ ဝယ်ချင်လာတယ်။ လူကြီးမိဘကို မိုးပျံပူဖောင်း ဝယ်ပေးဖို့ ပူဆာတယ်တဲ့။ ဒါကြောင့် မိုးပျံပူဖောင်းသည်တွေဟာ ပူပေါင်း အရောင်းနှေးသွားရင် သူရောင်းမယ့် မိုးပျံပူဖောင်းတွေထဲက တစ်လုံးကို ကြိုး ဖြုတ်ပြီး ကောင်းကင်ကို လွှတ်တင်တာတဲ့။ အရောင်းသွက်ဗျူဟာ ပေါ့။

ပွဲဈေးတန်းတစ်ခုမှာ မိုးပျံပူဖောင်းသည် တစ်ယောက်က သူတို့ အရောင်းနည်းဗျူဟာအတိုင်း ပူဖောင်းအရောင်းနှေးတဲ့အခါ မိုးပျံပူဖောင်း လေးတွေကို ကြိုးဖြုတ်ဖြုတ်ပြီး လွှတ်လွှတ်တင်သတဲ့။ တစ်ခါတစ်ရံ နီနီလေး၊ တစ်ခါတစ်ရံ ဝါဝါလေး၊ တစ်ခါတစ်ရံ ပြာပြာလေး၊ တစ်ခါ တစ်ရံတော့ ပူဖောင်းစိမ်းစိမ်းလေး။

ဒီလိုနဲ့ မိုးပျံပူဖောင်းသည် လက်မလည်အောင် ပူဖောင်းရောင်းနေ ရတယ်။ တစ်ညနေခင်းမှာတော့ ပူဖောင်းသည်ရဲ့ပုဆိုးစကို တစ်စုံတစ် ယောက်က ဆွဲလိုက်တယ်တဲ့။ ပူဖောင်းသည်လည်း သူ့ပုဆိုးစ တင်းခနဲ ဖြစ်သွားတော့ ငုံ့ကြည့်မိတာပေါ့။ ကလေးတစ်ယောက် သူ့ကိုမော့ကြည့် နေတယ်။ ပူဖောင်းသည်ကလည်း ကလေးကို ပူဖောင်းဝယ်ချင်တယ် ထင်ရဲ့ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ မျက်စပစ်လိုက်ပြီး ‘ဘာလဲကွ ချာတိတ်’ ဆိုပြီး ခပ်ရွှင်ရွှင်မေးတာပေါ့။

ချာတိတ်လေးက မိုးပျံပူဖောင်းသည်ကို ပြန်ပြီးပြပြီး ‘ဦးကိုတစ်ခု မေးချင်တယ်’ လို့ပြောတယ်။ ပူဖောင်းသည်ကလည်း ခပ်သွက်သွက်ပါ။ ‘မေးစေဗျား။ မေးပါ၊ မေးပါ’ ဆိုပြီး ပြန်ပြောတယ်။ ကောင်းကင်ထက်မှာ တလူလူလွင့်ပျံတက်နေတဲ့ မိုးပျံပူဖောင်းနီနီလေးကို ကလေးက လက်ညှိုး ညွှန်ပြပြီး ‘ဟိုမှာ.. ပူပေါင်းနီနီလေး မိုးပေါ်ကို ပျံတက်သွားတယ်နော်’ တဲ့။ မိုးပျံပူဖောင်းသည်က ‘အေးပေါ့’ ဆိုပြီး ပြန်ဖြေတယ်။ ကလေးက ဆက်ပြီး ‘ပူဖောင်းပြာပြာလေးလည်း မိုးပေါ်ပျံတက်တယ်နော်’ လို့ ဆက် ပြောတယ်။ ပူဖောင်းသည်က ခပ်ပြီးပြီးပဲ ‘အင်း’ လို့ပြောတယ်။ ကလေး က ဆက်မေးတယ်။ ‘ပူဖောင်း အဝါရောင်လည်း တက်တယ်နော်’ တဲ့။ ပူဖောင်းသည်က ‘နီနီ၊ ပြာပြာ၊ ဝါဝါ မိုးပေါ်ပျံတက်ကြတာပဲ။ အဲဒီတော့ သားက ဘာသိချင်တာလဲ’ လို့ ပြန်မေးတယ်။ ကလေးလေးက ခပ်သွက် သွက်ပဲ ‘အနက်ရောင်ပူဖောင်းကော မိုးပေါ်ပျံတက်နိုင်သလား’ ဆိုပြီး မေးလိုက်တယ်။

မိုးပျံပူဖောင်းသည်က ပထမတော့ ရယ်လိုက်ဦးမယ်လို့ပဲ။ ဒါပေမဲ့ မရယ်ဘူး။ ပူဖောင်းသည်ရဲ့ မျက်နှာက တည်ကြည်သွားတယ်။ ကလေး လေးသိချင်တဲ့အဖြေကို လေးလေးနက်နက် ပြန်ဖြေပေးတယ်။

‘သားရေ ပူဖောင်းရဲ့ အရောင်က နီချင်နီမယ်၊ ပြာချင်ပြာမယ်။ အနက်ရောင်ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်မယ်။ မိုးပေါ်ကို ပျံတက်ဖို့အတွက် ပူဖောင်းရဲ့ အရောင်က အရေးကြီးဘူး။ ပူဖောင်းထဲမှာ မိုးပေါ်ပျံတက် မယ့်စွမ်းအား ၊ မိုးပေါ်ပျံတက်စေမယ့်အရာ ရှိဖို့သာလိုတယ်’ တဲ့။

ဒီအဖြစ်အပျက်လေးမှာ တွေးစရာတွေ အများကြီးရှိတယ်။ အောင် မြင်သူတွေ အောင်မြင်မှုရခြင်းရဲ့ အဓိကအကျဆုံးအချက်က သူတို့ကိုယ် အတွင်းမှာ အောင်မြင်ချင်တဲ့ စိတ်ဓာတ် ရှိနေလို့ပါပဲ။ အောင်စိတ်မရှိဘဲ မအောင်မြင်နိုင်ဘူး။ အောင်မြင်မှုကို လိုလားတဲ့သူဟာ ရှေးဦးပထမ

အောင်စိတ် ရှိကိုရှိရပါမယ်။

မိုးပေါ်ကို ပျံတက်ဖို့အတွက် ပူဖောင်းရဲ့အရောင်က အရေးမကြီးဘူး။ ပူဖောင်းထဲမှာ မိုးပေါ်ပျံတက်မယ့်စွမ်းအား၊ မိုးပေါ်ပျံတက်စေမယ့်အရာ ရှိဖို့သာလိုတယ်ဆိုတဲ့ ပူဖောင်းသည် ပြောတဲ့စကားက အမှန်ပါပဲ။

ဖိနပ် အရောင်းသမားနှစ်ယောက်

အင်မတန်ခေါင်တဲ့ ကျွန်းကလေးတစ်ကျွန်းပေါ်က မြို့ကလေးကို ဖိနပ် ကုမ္ပဏီက အရောင်းစာရေးနှစ်ယောက် ဖိနပ်အရောင်းမြှင့်တင်ဖို့ ဖိနပ် တွေ တစ်ပါတည်းယူပြီး ရောက်လာသတဲ့။

အရောင်းစာရေးနှစ်ယောက် ကျွန်းပေါ်က မြို့ကလေးကို အတူတူ ရောက်ပြီး မြို့ထဲကို ဟိုဟိုဒီဒီ လျှောက်ကြည့်တာပေါ့။ အရောင်းစာရေး တစ်ယောက်က မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက် ဖြစ်နေတယ်။ အရောင်းစာရေး တစ်ယောက်ကတော့ ရွင်ရွင်ပျပျ ဖြစ်နေတယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်လုံးပဲ အခြေအနေကို ကုမ္ပဏီရုံးချုပ်ပြန်ပြီး အစီ ရင်ခံစာပို့တယ်။

ပထမအရောင်းစာရေးက ‘မနက်ဖန် ကျွန်တော် ပြန်လာခဲ့တော့ မယ်။ ဒီကျွန်းပေါ်ကလူတွေက အရိုင်းအစိုင်းတွေပဲ။ ဖိနပ်စီးတဲ့ခလေး မရှိဘူး။ ဖိနပ်တစ်ရံမှ ရောင်းရမှာမဟုတ်ဘူး’ တဲ့။

ဒုတိယအရောင်းစာရေးရဲ့ စာကကျတော့ သူနဲ့မတူဘူး။ ‘မနက် ဖြန်၊ ဖိနပ်အရံ(၁၀၀၀၀) ထပ်ပို့ပါ။ ဒီကျွန်းပေါ်ကလူတွေ တစ်ယောက်မှ ဖိနပ် မရှိကြသေးဘူး။ ဈေးကွက်က အကြီးကြီးပဲ’ တဲ့။

အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို မြင်တာခြင်းတူပေမဲ့ ရှုမြင်ဆုံးဖြတ်တာချင်း မတူဘူး။ အချို့လူက ဒါ အခက်အခဲပဲလို့ မြင်တာကို အချို့က ဒါအခွင့်အရေးပဲလို့ မြင်တယ်။ အခွင့်အရေးကို မြင်တတ်တဲ့သူက အခွင့်အရေးကို ခံစားရတယ်။

အမေ့အား

အမေ့အား

အမည်းစက်

တစ်နေ့တော့ ဆရာတစ်ယောက်က စက္ကူဖြူဖြူတစ်ရွက်ရဲ့ အလယ်မှာ အမည်းစက်တစ်ခုချပြီး ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေကို ဘာမြင်သလဲလို့ မေးတယ်။

ဒီလိုမေးတော့ ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေက ချက်ချင်းမဖြေဘဲ တုံ့ဆိုင်းနေတယ်။ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ သူတို့ဆရာက အကြောင်းမဲ့ တော့ ဒီမေးခွန်းမျိုး မမေးတန်လောက်ဘူး တွေးကြတာကိုး။

စာသင်ခန်းတစ်ခန်းလုံးလိုလို အတွေးနဲ့ အသံတိတ်နေတော့ ဆရာက ကျောင်းသူကျောင်းသား တစ်ဦးချင်းကို နာမည်ခေါ်ပြီး အဖြေပြော ခိုင်းတယ်။

‘အမည်းစက်မြင်တယ်’လို့ ရိုးရိုးဖြေတဲ့သူက များတယ်။ အချို့က လည်း နည်းနည်းကွန်ပြီး ‘အဖြူရောင်ပေါ်မှာ ထင်ရှားတဲ့ အမည်းစက်ကို တွေ့ပါတယ်။ ရိုးသားဖြူစင်တဲ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မမှန်တာလုပ်သူက သိသာမြင်သာတယ်’ လို့ ဖြေသူလည်းရှိတယ်။ ‘လူ့ဘဝမှာ အမည်းစက် မထင်အောင် နေရမယ်’ လို့မြင်ပါတယ် ဆိုပြီး ဖြေသူလည်းရှိတယ်။

ဆရာက ‘မင်းတို့ မြင်ကြတာလည်း မမှားပါဘူးဆိုတော့ ကျောင်း

သူ့ကျောင်းသားတွေ ပြုံးကြတယ်။

‘မင်းတို့အားလုံးလိုလိုက အမည်းစက်ကိုပဲ မြင်ကြတယ်။ တကယ်ကတော့ ဧရိယာချင်းနှိုင်းယှဉ်ရင် အမည်းထက်အဖြူက ပိုများတယ်’ ဆိုပြီးပြောတော့ ကျောင်းသားတွေ ငြိမ်ပြီးနားထောင်နေကြတယ်။

ဆရာဆက်ပြောတာက ‘ဒို့တွေရဲ့ဘဝမှာ အဆင်ပြေတာလည်း ရှိတယ်။ အဆင်မပြေတာလည်း ရှိတယ်။ တကယ်တော့ အဆင်မပြေမှုက အဖြူရောင်စက္ကူပေါ်က အမည်းစက်လောက်ပဲရှိတာ။ ဘဝမှာ စာမဖွဲ့လောက်တဲ့ အဆင်မပြေမှုကို ရိုးမယ်ဖွဲ့မနေဘဲ အဆင်ပြေမှုတွေကို အင်အားအဖြစ်ခံယူပြီး ကြိုးစားရင် အောင်မြင်မယ်’တဲ့။

ယုန်နဲ့လိပ် အပြေးပြိုင်ပွဲ

ဘဝမှာ မရှုံးနိမ့်ဖူးတဲ့လူများ ရှိသလား။ ဘုရားအလောင်းတောင်မှ ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့ နည်းလမ်းလွဲနေလို့ ဘုရားမဖြစ်နိုင်သေးဘဲ ကြန့် ကြာနေခဲ့ဖူးသေးတယ်။

ဒီနေ့အောင်မြင်နေတယ်ဆိုတဲ့ သူတွေလည်း အရှုံးကို ရင်ဆိုင်ဖူး တာပဲ။ အဓိကကျတာက အရှုံးကို ဘယ်လိုရင်ဆိုင်သလဲ၊ အရှုံးကို ဘယ်လိုကျော်ဖြတ်သလဲ ဆိုတာပါ။

ယုန်နဲ့လိပ် အပြေးပြိုင်ကြတဲ့ပုံပြင်ကို လူတိုင်းကြားဖူးပါတယ်။ ယုန်နဲ့လိပ် အပြေးပြိုင်ကြတယ်။ အပြေးသန်တဲ့ယုန်က ပြိုင်ဘက်လိပ်ကို အထင်အမြင်သေးတော့ ပြေးလမ်းပေါ်မှာ တစ်ရေးတစ်မောအိပ်တယ်။ လိပ်က ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်ပြေးရင်း ပန်းဝင်အိုင်ရသွားတယ်။ ဒါ လူတိုင်း သိတဲ့ပုံပြင်ပါ။ ပုံပြင်ရဲ့ သင်ခန်းစာက 'ဘယ်အလုပ်ကိုမဆို ဖြည်းဖြည်းနဲ့ မှန်မှန် ကြိုးစားအားထုတ်ရင် အောင်မြင်နိုင်တယ်' ဆိုတာပဲ။ သင်ပြ ပေးတဲ့ ဆရာဆရာမကလည်း ပုံပြင်ဆုံးရင် ဒီလိုကောက်ချက် သင်ခန်းစာ ပေးတယ်။ မှန်လည်း မှန်ပါတယ်။ ယူလည်းယူနိုင်တဲ့ သင်ခန်းစာပါပဲ။ အရေးကြီးတာက ဒီနေရာမှာပဲ ရပ်မနေကြဖို့လိုတာ။ ထောင့်စေ့အောင်

သင်ခန်းစာယူတတ်ဖို့ လိုတာ။

လူ့သဘာဝက ဇာတ်လိုက်နေရာကဝင်ပြီး ခံစားတတ်ရှိတယ်။ ဒါသဘာဝ။ ယုန်နဲ့လိပ်ပုံပြင်မှာ လိပ်ကဇာတ်လိုက်။ ဒီတော့ ကျွန်တော် တို့က လိပ်နေရာက စဉ်းစားခံစားလေ့ရှိကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့က အရှုံး သမားဖြစ်သွားတဲ့ ယုန်နေရာက စဉ်းစားခံစားကြည့်ဖို့ မေ့နေကြတယ်။ အရှုံးသမားနေရာက ခံစားကြည့်ဖို့ တွန့်ဆုတ်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် တို့လည်း ရှုံးတဲ့အခါလည်း ရှုံးဦးမှာ။

အင်တာနက်ထဲက ယုန်နဲ့လိပ် ပုံပြင်အသစ်တစ်ပုဒ်ကို ကျွန်တော် တွေမိတယ်။ ပုံပြင်ရေးတဲ့သူက သမာရိဒ်ကျ ယုန်နဲ့လိပ်ပုံပြင်ကို ဆက် စဉ်းစားထားတာပါ။ ယုန်က အပြေးပြိုင်ပွဲမှာ ရှုံးနိမ့်သွားတယ်။ ဒီမှာတင် ရပ်မနေဘူး။ ပြိုင်ပွဲပြီးသွားတဲ့အခါ ယုန်က သူ့ကိုယ်သူ ပြန်လည် သုံး သပ်တယ်။ ငါ့မှာ အရည်အချင်းတွေရှိရဲ့နဲ့ ဘာကြောင့်ရှုံးရတာလဲ။

အဖြေကို ခက်ခက်ခဲခဲ ရှာစရာမလိုပါဘူး။ အပြေးပြိုင်ပွဲ ယှဉ်ပြိုင် နေတဲ့အချိန် ပြေးလမ်းပေါ်မှာ အိပ်နေလို့ရှုံးတာ။ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ရမယ့်အချိန်မှာ မလုပ်ဘဲ မလုပ်သင့် မလုပ်ထိုက်တာလုပ် နေလို့ ရှုံးနိမ့်သွားတာ။ ဒါအဖြေပါပဲ။ ယုန်က သူ ရှုံးနိမ့်ရတဲ့ အကြောင်း ရင်းကို အဖြေတွေ့တော့ ပြုပြင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်တယ်။ လိပ်ကို နောက်တစ်ချိ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ စိန်ပြန်ခေါ်တယ်။ ယုန်နဲ့လိပ် နောက်တစ်ကြိမ် အပြေးပြိုင်ပွဲ နှံ့ကြတယ်။

ဒီပြိုင်ပွဲမှာ ဘယ်သူ အနိုင်ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ စာဖတ်သူတွေ ခန့် မှန်းသိရှိပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ယုန်မှာ အစွမ်းအစရှိတယ်။ ရှုံးနိမ့်တဲ့အခါ ကိုယ့်အားနည်းချက် ကိုယ့်အမှားကို ပြန်သုံးသပ်ရှာဖွေတယ်။ ကိုယ့်အား နည်းချက်၊ ကိုယ့်အမှားကို ပြန်လည်ပြုပြင်တယ်။ ရှုံးနိမ့်ခဲ့ဖူးတဲ့ နယ်ပယ် ကို ကြောက်ရွံ့မနေဘဲ နောက်တစ်ကြိမ် ရင်ဆိုင်အနိုင်ယူတယ်။

ယုန်နဲ့လိပ်ပုံပြင်သစ်ကို ကျွန်တော် သဘောကျတယ်။ ဒါကြောင့် လည်း တစ်ခါတစ်ရံမှာ ပြန်ပြောဖြစ်တယ်။ လူတိုင်းလူတိုင်း မြင်းကောင်း ခွာလိပ်ဆိုတာလို အကြောင်းမသင့်လို့ဖြစ်စေ ကိုယ့်အားနည်းချက် တစ်ခုခုကြောင့်ဖြစ်စေ အရှုံးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတဲ့အခါတွေလည်း ရှိမယ်။ ရှုံးနိမ့် တဲ့အခါ ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ကြမှာလဲ။

ရှုံးနိမ့်တဲ့အခါ အရှုံးကို ရင်ဆိုင်ကြတဲ့ပုံစံတွေ အမျိုးမျိုးရှိတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်လည် မဝေဖန်မသုံးသပ်ဘဲ သူများကို လက်ညှိုးထိုး မယ်။ သူများအပြစ်ကိုရှာပြီး လက်ညှိုးထိုးတတ်သူမျိုးဟာ ဘယ်တော့မှ အောင်မြင်မှုရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဘောလုံးကစားကြတဲ့အခါ ကိုယ့်အသင်း ရှုံးရင် ဒိုင်ညစ်တယ်လို့ အပြစ်တင်သူကတင်တယ်၊ ရာသီဥတုက ဘယ် လိုဖြစ်နေလို့ ရှုံးတာလို့ ရမည်ရှာ အကြောင်းပြတဲ့အခါ ပြတယ်။ အဲဒီလို စိတ်ဓာတ်မျိုးက အောင်စိတ်မဟုတ်ပါဘူး။

အရေးကြီးတာက ယုန်နဲ့လိပ်ပုံပြင်သစ်လိုပဲ၊ အရှုံးကို ရင်ဆိုင်ရတဲ့ အခါ အဖြစ်မှန်ကိုတွေ့မြင်အောင် ပြန်လည်သုံးသပ်ဖို့၊ အမှားကိုမြင်ပြီး မှန်အောင် ပြုပြင်တတ်ဖို့ဟာ အောင်မြင်ရေးအတွက် အလွန်ပဲအရေးကြီး ပါတယ်။

ဘဝမှာ အရှုံးနဲ့ မကြုံတွေ့ရဖူးတဲ့သူရယ်လို့ မရှိပါဘူး။ ရှုံးနိမ့်မှုနဲ့ ကြုံတွေ့ရတဲ့အခါ စိတ်အားငယ်ပြီး အရှုံးကိုရင်မှာပိုက်ပြီး ခေါင်းငိုက် စိုက်ချကာ တစ်သက်လုံး အရှုံးသမားကြီးလုပ်နေရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ လဲကျရင် ချက်ချင်းပြန်ထရမှာပါ။

ဘဝ ပစ်တိုင်းထောင်

ဟောပြောပွဲတွေလုပ်တဲ့အခါ ပရိသတ်ထဲက မေးချင်တာရှိရင်မေးဖို့ ကျွန်တော် ဖိတ်ခေါ်လေ့ရှိတယ်။ နားထောင်သူက ဟောပြောသွားတာ တွေအပြင် သိချင်တာ မေးချင်တာလည်း ရှိတတ်တယ်။

ကျွန်တော့်ဘဝမှာ လက်ကိုင်အဖြစ် ဆောင်ထားတတ်တဲ့ ဆောင်ပုဒ်တို့ ဆိုရိုးစကားတို့ရှိရင် ပြောပြပါလို့ တောင်းဆိုသူနဲ့ ကြုံရ တယ်။ အဲဒီလိုကြုံရတဲ့အခါ ကျွန်တော် ဘဝအားမာန်အဖြစ် လက်ကိုင် ထားတဲ့ ကဗျာကို ပြန်ရွတ်ပြပါတယ်။

‘လဲသော်ခဏ
ချက်ချင်းထမယ်
ဘဝ ပစ်တိုင်းထောင် ’။

ဒီကဗျာကို ကျွန်တော် ရေးတာမဟုတ်ဘူး။ ဘယ်သူရေးမှန်း လည်း မသိဘူး။ တစ်ခါတုန်းက ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်နယ်မြေ ကမာရွတ် လှည်းတန်းက အပြင်ဘော်ဒါဆောင်တစ်ခုမှာ ငှားနေပြီး သင်တန်းတစ်ခု ကို တက်နေခိုက် ကျွန်တော်နေတဲ့အခန်း သုံးထပ်သားနံရံပေါ်မှာ တစ် ယောက်ယောက်က မြေဖြူနဲ့ ရေးထားပစ်ခဲ့တာ။

ကျွန်တော် နှစ်သက်သဘောကျပြီး အလွတ်ရနေတဲ့ကဗျာ။ ရာစုနှစ်ဝက်လောက် ကျွန်တော် လက်ကိုင်ထားတဲ့ ဘဝအားမာန် ကဗျာ ပါ။ ကျွန်တော် အခက်အခဲ ဘေးအန္တရာယ်နဲ့ ကြုံရတဲ့အခါ ဒီကဗျာကို ဂါထာတစ်ပုဒ်လိုရွတ်ပြီး အားတင်းတယ်။ အခက်အခဲတွေကို ကျော်ဖြတ် ခဲ့ပါတယ်။

အခက်အခဲဆိုတာကို လူတိုင်း ကြုံရစမြဲပါပဲ။ ကြုံရင် ဘယ်လို ရင်ဆိုင်မှာလဲ။ အရေးကြီးတာက အခက်အခဲကို အရှုံးမပေးဘဲ ရင်ဆိုင်ဖို့ ပါ။ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ဖို့၊ စွမ်းအားရှိဖို့၊ သတ္တိရှိဖို့ လိုတယ်။ စိတ်ဓာတ်ရော စွမ်းအားရော သတ္တိရောကတော့ ခုလိုခုထမြည့် ဘယ်ဟုတ်မှာလဲ။ လေ လျော့နေတဲ့ ပူဖောင်းလို လိုတဲ့အချိန် လေထိုးလိုက်ရင် ဖောင်းကားပြည့် တင်းလာသလို ချက်ချင်းတော့ ဘယ်ဖြစ်မှာလဲ။ ကြိုတင် ဖြည့်ထားရ မယ်။

အခက်အခဲအကျပ်အတည်းကို အခြားသူတွေ ဘယ်လိုဖြတ်သန်း သလဲဆိုတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကို ကြိုတင်လေ့လာထားရမယ်။ စိတ်ဓာတ် ခွန်အား ဖြစ်စေမယ့်စာတွေ ဖတ်ထားရမယ်။ ဟောပြောချက်တွေ နား ထောင်ထားရမယ်။ လောကဓံ နိမ့်မြင့်ကြုံရင် မတုန်လှုပ်ဖို့ ဘာသာရေး အဆုံးအမတွေကို မှတ်သားနာယူ ဖြည့်ဆည်းထားရမယ်။ ကိုယ့်စိတ်နေ စိတ်ထားကို ရင့်ကျက်အောင် ပြုစု ပျိုးထောင်ထားရပါမယ်။

အခက်အခဲကို ရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်တဲ့အခါ စွမ်းအားပြည့်ဝဖို့လည်း လိုပါတယ်။ စွမ်းအားဆိုရာမှာ သူ့ကိစ္စနဲ့သင့်တော်မယ့် ဓန၊ ပညာ၊ ဂုဏ်၊ အာဏာ၊ သိက္ခာ အပေါင်းအသင်းစွမ်းအားတွေ ရှိထားနှင့်ရမယ်။ လူတိုင်းဟာ ဓန၊ ပညာ၊ ဂုဏ်၊ အာဏာတွေနဲ့ ပြည့်စုံနေဖို့တော့ မလွယ် ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ မိတ္တဗလလို့ ခေါ်ကြတဲ့ အပေါင်းအသင်းစွမ်းအား တော့ ပြည့်စုံချင်ရင် ဖြည့်လို့ ပြည့်နိုင်ပါတယ်။

လက်ငွေသမားတစ်ယောက် ကြိုးဝိုင်းထဲမှာ Knock out ကျအောင် အလဲထိုးခံလိုက်ရလို့ မျက်နှာ ကြမ်းပြင်ပေါ် မှောက်ကျနေတဲ့ အချိန်၊ ပြိုင်ဘက်က မာန်တကြွကြွနဲ့ အနိုင်ယူအောင်ပွဲခံဖို့ ပြင်ဆင်နေတဲ့ အချိန်၊ ဒိုင်လူကြီးက အရုံးအနိုင်ဆုံးဖြတ်ဖို့ တစ်-နှစ်-သုံး-လေး ရေ တွက်နေတဲ့အချိန်၊ ကိုယ်က အရုံးပေးလိုက်ရတော့ မှာလားလို့ စဉ်းစား ရတဲ့အချိန်။ ဒီအချိန်မျိုးမှာ ကိုယ့်ကိုအရုံးမပေးဖို့၊ လဲနေရာကပြန်ထဖို့ ကိုယ့်ဘက်က အားပေးတဲ့သူတွေရဲ့ အသံနဲ့ အားမာန်တင်းပြီး ပြန်ထ၊ ပြိုင်ဘက်ကိုရင်ဆိုင် အနိုင်ယူတဲ့အဖြစ်မျိုး တွေရှိတယ်။ ဒီအဖြစ်မှာ ကိုယ့်ကိုအရုံးမပေးဖို့ အားပေးတဲ့ ကိုယ့်ဘက်သားတွေ ရှိနေဖို့လိုတယ်။ ဒီလိုရှိနေဖို့ ကိုယ့်အတွက် မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းတွေ ကြိုတင်စုဆောင်း ရမှာပါ။

ဘယ်လို စုဆောင်းမှာလဲ။ ကိုယ်က ကိုယ့်အပေါင်းအသင်းတွေ အတွက် မိတ်ဆွေကောင်း ဖြစ်ရမယ်။ သူများအရေး သူများကိစ္စမှာ ကိုယ်က ကိုယ့်အရေးကိစ္စလို ပါဝင်ကူညီထားရပါမယ်။ ဒါဆိုရင်တော့ ကိုယ့်အရေးကြိုတဲ့အခါ ဘယ်သူမှ လက်မနှေးဘဲ ကူညီကြမှာပါ။ ကိုယ့် မှာ ဓနအင်အား မရှိရင်တောင်မှ ကိုယ့်မိတ်ဆွေက ဓန၊ပညာ၊ ဂုဏ်၊ အာဏာရှိတဲ့ သူ့အပေါင်းအသင်းကို အကူအညီတောင်းပေးပါလိမ့်မယ်။

လူတိုင်း သိက္ခာစွမ်းအားရှိဖို့လည်း လိုတယ်။ မဟုတ်မမှန် တာ မတရားတာ မလုပ်တဲ့သူတိုင်းမှာ သိက္ခာစွမ်းအား ရှိကြတယ်။ ကံအကြောင်းမလှလို့ ကိုယ့်ကို မတရားအစွပ်စွဲခံရရင်တောင်မှ ကိုယ်က သိက္ခာရှိတဲ့သူဆိုရင် ကိုယ့်ဘက်က ရပ်တည်မယ့်သူ မရှားပါဘူး။

ကိုယ့်စိတ်ဓာတ်ကို ကောင်းမွန်အောင် ပြင်ဆင်ထားနိုင်ရင် ဘယ်အခက်အခဲမျိုးကိုမဆို ရင်ဆိုင်အောင်မြင်နိုင်တဲ့ သတ္တိရှိပါတယ်။

သင့်ကို ဖျက်ဆီးနေတဲ့သူ

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု စိန့်လူးဝစ်က ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာပါ။

ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတွေ နေ့လယ်စာစားဖို့ နားကြတဲ့အချိန်၊ စားသောက်ခန်းအဝင်တံခါးဝမှာ ထူးဆန်းတဲ့ ကြော်ငြာတစ်ခု ကပ်ထားတယ်။ ‘သင့်ဘဝတိုးတက်မှုကို နှောင့်ယှက်ဟန့်တားနေတဲ့သူ ဒီနေ့ သေသွားပြီ။ သူ့အလောင်းကို အားကစားခန်းမထဲမှာ ပြင်ဆင်ထားတယ်။ အသုဘရှု ကြွကြွပါ’တဲ့။

နေ့လယ်စာစားဖို့လာတဲ့သူတွေ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး စိတ်ဖြောင့်ဖြောင့် တန်းတန်း နေ့လယ်စာ စားနိုင်ပါ့မလဲ။ စားရင်းသောက်ရင်း အတွေးတွေက များနေတာပေါ့။ ‘ငါ့ဘဝတိုးတက်မှုကို နှောင့်ယှက်ဟန့်တားနေသူ ဆိုပါလား။ ငါ့ရာထူးတိုးကိစ္စတုန်းက မထောက်ခံတဲ့ မန်နေဂျာပဲ ဖြစ်မယ်၊ ‘ဘယ်ကောင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့ရန်သူတော်တော့ သေပြီဆိုပဲ။ ဝမ်းသာလိုက်တာ’၊ ‘ငါ့ဘဝတိုးတက်မှုကို နှောင့်ယှက် ဟန့်တားနေတဲ့ကောင် သေပြီဆိုတော့ ရှေ့မှာ ငါ့ဘဝ တိုးတက်အောင်မြင်ဖို့ပဲ ရှိတော့တာပေါ့’၊ ‘ငါ့ဘဝ တိုးတက်မှုကို နှောင့်ယှက်ဟန့်တား နေတဲ့သူဆိုပဲ။ ဘယ်သူပါလိမ့်’ သိချင်စိတ်က တရွရွမို့ နေ့လယ်စာကို ဖြောင့်ဖြောင့် မစားနိုင်ကြဘူး။ အချို့ကလည်း စားနေတာရပ်ပြီး အသုဘ ပြင်ထားတယ်ဆိုတဲ့ အားကစားရုံကို သွားတယ်။

အားကစားရုံထဲဝင်မိတော့ ကိုယ့်အရင်ရောက်နေတဲ့ သူတွေက အများသား။ သေဆုံးသူကို ခန်းမလယ်မှာ ခေါင်းသွင်းပြီး ပြင်ထားတယ်။ ခေါင်းထဲကလူရဲ့မျက်နှာကို ကြည့်ရဖို့ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတွေ တန်းစီနေ တယ်။ လူတန်းကြီးက အရှည်ကြီး။ တရွေ့ရွေ့နဲ့ ခေါင်းဆီရောက်အောင် သွားရတယ်။

လူရဲ့ မျက်နှာရှိတဲ့နေရာမှာ ခေါင်းကို လှုပ်ထားတယ်။ တရွေ့ရွေ့ တန်းစီလာတဲ့သူက ခေါင်းအနီးကိုရောက်တော့ ခေါင်းထဲက အသုဘရဲ့ မျက်နှာကို ငုံ့ကြည့်လိုက်တယ်။ ခေါင်းထဲမှာ မြင်လိုက်ရတာက ကိုယ့် မျက်နှာကြီးပါလား။ ခေါင်းထဲမှာ ကြည့်မှန်ချပ်ကြီး ထည့်ထားတော့ ငုံ့ကြည့်လိုက်တာနဲ့ ကိုယ့်မျက်နှာကြီး တွေ့ရတော့တာပေါ့။

ခေါင်းထဲ ငုံ့ကြည့်ပြီး ကိုယ့်မျက်နှာကြီး မြင်လိုက်ရသူတိုင်း တွန့်သွားလန့်သွားတယ်။ ထင်မထားဘူးလေ။ မှန်ဘေးမှာ စာတွေရေး ထားတယ်။ ‘သင့်ဘဝ တိုးတက်မှုကို နှောင့်ယှက်ဟန့်တားမှု အပြုနိုင် ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သင်ကလွဲပြီး အခြားသူမရှိဘူး’ တဲ့။

အားကစားရုံထဲက ပြန်ထွက်လာသူတိုင်းမှာ အတွေးကိုယ်စီနဲ့ ပေါ့။ ‘ငါ့ဘဝတိုးတက်မှုကို နှောင့်ယှက်ဟန့်တားမှု အပြုနိုင်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဟာ ငါကလွဲပြီး အခြားသူမရှိဘူးဆိုတာ အမှန်ပဲ။ ‘ငါ့ပါးစပ်ကြီးက အပေါက်ဆိုးလို့ ငါ့ကို မုန်းတဲ့လူများနေတာ’၊ ‘ငါ ရေသာခိုနေလို့ မတိုးတက်တာ၊ ဒီနေ့ကစပြီး ဒါကိုပြင်ရမယ်’၊ ‘ငါ့ဘဝတိုးတက်မှုကို နှောင့်ယှက်ဟန့်တားနေတဲ့သူ ဒီနေ့သေသွားပြီတဲ့။ ဒါအမှန်ပဲ။ ဘဝကို တိုးတက်အောင် မကြိုးစားတဲ့သူ၊ ဆက်ဆံရေးမကောင်းတဲ့သူ သေသွား ပြီ၊ အခုအချိန်ကစပြီး လူသစ်စိတ်သစ် ဘဝသစ်စမယ်ဆိုတဲ့ အတွေးတွေ နဲ့ အလုပ်ခွင်ကို ပြန်ဝင်ကြတယ်တဲ့။

✱

ဆရာကောင်းတပည့်

အောင်မြင်ကြီးပွားဖို့အတွက် ဆရာကောင်းကို ဆည်းကပ်ဖို့လိုတယ်။
 ဆရာမှားလို့ ငရဲလားရတာမျိုးတွေလည်း ဇာတ်တော်မှာပါတယ်။

အောင်မြင်လိုတဲ့သူက ဆရာကောင်းရဲ့အရိပ်ကို ခိုရတယ်။ ဆရာ
 ဆီကပညာကို ရအောင်ယူရပါတယ်။ ပညာသာမကဘဲ မေတ္တာပါ
 ရအောင် ယူနိုင်ဖို့လိုတယ်။ ဆရာမေတ္တာရရင် ဆရာက ပညာပေးရုံမက
 လိုအပ်တဲ့ လမ်းညွှန်မှုလေးတွေပါ ပေးလိမ့်မယ်။

ဆရာအရိပ်ကို တစ်သက်လုံး ခိုနေတာမျိုးတော့ အားမပေးပါဘူး။

ဆရာထံက အထိုက်အလျောက်ပညာရလို့ ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်
 ရပ်နိုင်ရင် ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း ထူထောင်ရမယ်။ ဆရာအရိပ်ကို တစ်သက်
 လုံးခိုနေရင် လောင်းရိပ်မိမယ်။ ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်မယ်ဆိုတဲ့
 ရည်မှန်းချက်ကိုလည်း အမြဲထားပြီး ဆရာပညာရအောင် ယူနေရမယ်။
 ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း ထူထောင်မယ်ဆိုရင် ဆရာကို ခွင့်တောင်းမယ်။ ဆရာ
 မေတ္တာရထားရင် ထူထောင်မယ့်လုပ်ငန်းကို ဆရာက ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ
 အားပေးအားမြှောက် လုပ်ပါလိမ့်မယ်။

ပန်းကောင်းအညွန့်ကျိုး

‘မသမာသူ ကျားငစဉ်းလဲက ဖျက်ဆီးလိုက်လို့ သမီးဘဝတော့ ပန်းကောင်းအညွန့်ကျိုး ဖြစ်ရပါပြီ’ လို့ ပြောတာ ကြားဖူးတယ်။

ကိုယ့်နဲ့တွဲတဲ့ကောင်က ကိုယ့်ကိုတန်ဖိုးမထားဘဲ ဖျက်ဆီးတာ ခံလိုက်ရသတဲ့။ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ မေးကြည့်တော့ သူ့ကိုယ့်ပြီး သူခေါ်တဲ့ ဆိတ်ကွယ်ရာ လိုက်သွားမိတယ်။ ဆိတ်ကွယ်ရာမှာ အနိုင်ကျင့်တာ ခံရပါသတဲ့။ စိတ်မကောင်းစရာပါပဲ။ ကိုယ့်ကို တန်ဖိုးမထားမခံရတာ ဝမ်းနည်းစရာပေါ့။

ဒါပေမဲ့ စေ့စေ့စပ်စပ် စဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့ ကိုယ်ကကော၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားခဲ့ရဲ့လား။ အလွယ်တကူ သူခေါ်ရာ လိုက်သွားမိတော့ အစော်ကား ခံလိုက်ရတယ်။ ခုအချိန်ရောက်မှ ငိုနေလည်း အပျို ပြန်မဖြစ်တော့ဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားတဲ့သူကိုမှ အခြားသူကလည်း တန်ဖိုးထားတတ်တာ သဘာဝပါ။ လမ်းဆေးမှာ ဖက်ရွက်ခင်း ရောင်းတဲ့ပစ္စည်းနဲ့ ကြွေပန်းကန်ထဲထည့် မှန်ရှိုးကုတ်ထဲ ထည့် ရောင်းတဲ့ပစ္စည်း၊ ပစ္စည်းချင်း အတူတူဖြစ်ရင်တောင်မှ တန်ဖိုးထားခံရတာချင်း မတူဘူး။

ကိုယ့်ကို သူများက လေးစားပါလို့ လိုက်ပြောနေလို့ အလေးစား
ခံရမှာ မဟုတ်ဘူး။ လေးစားအောင် ပြုမူနေထိုင်ရင် အလေးစားခံရမယ်။
အခြားသူတွေရဲ့ ချစ်ခင်နှစ်သက်မှုကို လိုလားရင် ကိုယ်က ချစ်ခင်နှစ်
သက်စဖွယ်ဖြစ်အောင် ပြုမူနေထိုင်ရင် သူများရဲ့ မေတ္တာကို အလိုလို ရနိုင်
ပါတယ်။

အဓိကကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးရှိအောင် ကိုယ်တိုင်က
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားပြီး တန်ဖိုးရှိအောင် နေထိုင်ပြုမူရမှာ ဖြစ်ပါ
တယ်။

ပျင်းရင်ဖျင်းတယ်

လူဆိုတာကတော့ ရမည်လေးရှာရှာပြီး သက်သာသလိုနေချင်တဲ့ သဘာဝ ရှိမြဲပါပဲ။ အလုပ်တစ်ခု လုပ်ရမယ်ဆိုရင် စောပါသေးတယ်၊ နောက် တောင်မှ ကျသွားပြီ၊ ရာသီဥတုက ချမ်းပါသေးတယ်၊ ပူလိုက်တာ လွန်ပါ ရော ဒီလိုရာသီမျိုးမှာ ကျိုးကန်းတောင် အစာရှာမထွက်ဘူး၊ ဗိုက်က ဒီလောက်ဆာနေတာ အလုပ်ထွက်လုပ်ရင် ကျန်းမာရေး ထိသွားမှာပေါ့ ကြာကြာဝါးမယ့်သွား အရိုးကြည့်ရှောင်ရမယ်လို့ ဆိုထားတယ်လေ၊ အစာစားထားတာ ဗိုက်ထဲမှာ ပြည့်အင့်နေတာ ချက်ချင်းထ အလုပ်လုပ် လို့ မဖြစ်ပါဘူးဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက်အမျိုးမျိုးနဲ့ ပျင်းရိတတ်သူတွေ လည်းရှိတယ်။

ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က ကျွန်တော့်ဖခင် ကျောင်းဆရာက တစ်သက် တာမှတ်သားရမယ့် ဆောင်ပုဒ်တစ်ခု ပေးထားတယ်။ ‘ပျင်းရင်ဖျင်းတယ်၊ ဖျင်းရင်ပျင်းတယ်တဲ့’။

အလုပ်တစ်ခုခုလုပ်ဖို့ ပျင်းရိတဲ့အခါ အဖေက ‘မင်းပျင်းနေရင် လူဖျင်းဖြစ်မှာပဲ’လို့ သတိပေးနေသလိုပဲ။ ကိုယ်ဘာကြောင့် ပျင်းနေတာ လဲလို့ မေးခွန်းပြန်ထုတ်မိရင် ‘ပျင်းမှာပေါ့ ကိုယ်ကလူဖျင်းကိုး’လို့ စဉ်းစား

လိုက်မိရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကြိမ်တို့လိုက်သလိုပါပဲ။ ပျင်းတဲ့စိတ်တွေ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်သွားတယ်။

ကျောင်းဆရာရဲ့သားဖြစ်တာ ကျွန်တော် ကံကောင်းတယ်။ အဖေက ကျောင်းဆရာဆိုတော့ တပည့်အမြောက်အမြားကို ဆုံးမစကား ပြောလေ့ရှိတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ သူ့သားမို့ ဆုံးမစကားတွေ များများ ပိုကြားခဲ့ရတာပေါ့။ ကျွန်တော်ကလည်း လူငယ်ဘဝမှာ စာကျက်ရတာ ပျင်းတယ်။ အဖေ့မျက်စိ ရှေ့မှောက်မှာထိုင်ပြီး စာကျက်ရတဲ့အခါ ရမယ်ရှာပြီး ဟိုဟိုဒီဒီ ထသွားတတ်တယ်။ အများဆုံး လုပ်လေ့ရှိတာကတော့ ရေထသောက်တာနဲ့ ရှူရှူးထပေါက်တာပေါ့။ ဒီနှစ်ခုကလည်း တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်းဆိုတော့ အလုပ်ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဖေစကားတစ်ခွန်းက တော်တော်အထိနာတယ်။ 'လူပျင်းသေးပေါက်၊ နွားပျင်းရေသောက်' တဲ့။ ကျွန်တော်က ကျေးလက်တောရွာမှာ မွေးဖွားကြီးပြင်းခဲ့ရတာဆိုတော့ နွားနဲ့လည်း မစိမ်းပါဘူး။ လှည်းဆွဲလာတဲ့နွားဟာ ရေချောင်းရောက်ရင် ရပ်တန့်ပြီး ရေသောက်လေ့ရှိတယ်။ နားတာပေါ့။

ရမည်လေးရှာ အကြောင်းကလေးပြုပြီး အသက်သာခိုရင် အခိုက်အတန့်တော့ သက်သာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ 'ငယ်တုန်းမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်များများခိုင်းမထားရင် ကြီးတဲ့အခါ သူများခိုင်းတာ ခံရမယ်ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်းပါပဲ။ အောင်မြင်ခဲ့သူတွေက အဆင်မပြေမှု မပြည့်စုံမှုတွေကို ရမယ်ရှာ အကြောင်းပြုပြီး ကိုယ့်ဘဝတိုးတက်မှုကို အဆုံးအရှုံးမခံဘူး။ အချို့က အမေသေလို့ ဘဝပျက်ပါပြီလို့အကြောင်းပြတယ်။ အမေသေလို့သာ ဘဝပျက်စတမ်းဆိုရင် သိဒ္ဓတ္ထဟာ ဂေါတမဗုဒ္ဓဖြစ်မလာဘူး။ အချို့က ခေတ်မကောင်းဘူး ညည်းတွားတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ မြို့ပေါက်စလေးဖြစ်တဲ့ နတ်မောက်မှာမွေးဖွားပြီး သူ့ငယ်စဉ်ဘဝမှာ ပထမကမ္ဘာစစ်၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတယ်။ ခုကာလမှာ သွား

ရေးလာရေး ချောမွေ့လာပြီဖြစ်ပေမဲ့ တစ်ခေတ်တစ်ခါက ရေတစ်တန် ကုန်းတစ်တန်သွားရတဲ့ ပန်းတနော်မှာနေထိုင်တဲ့ ဦးသန့်ဟာ ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးချုပ်အထိ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ဘဝမှာ အခက်အခဲတွေ ဒုက္ခတွေ အမျိုးစုံကြုံရတာ မမ္မတာပဲ။ အောင်မြင်မယ့်လူဟာ ဒုက္ခတွေ့တဲ့အခါ ကျော်ဖြတ်ဖို့ နည်းလမ်း ရှာ တယ်။ ကျော်ဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ဒီလိုနဲ့ လူ့အရည်အချင်း တိုးတက် သွားတယ်။ ဒီခံယူချက်နဲ့ ဒုက္ခကိုအရင်းတည်ပြီး ကြိုးစားသူက ရည်မှန်း ချက် ပြည့်ဝအောင်မြင်တယ်။

လူအမျိုးမျိုး ဘဝအထွေထွေ ရှိကြတာမို့ ကိုယ့်ကျမှ ဘာဖြစ် ညာဖြစ်ရတယ် ရမည်ရှာ အကြောင်းပြပြီး မနေပါနဲ့။ ဘဝကို လက် မြှောက်အရှုံးမပေးဘဲ ကြိုးစားသူတွေက အောင်မြင်သွားတဲ့ သာဓကတွေ လည်း အများကြီးရှိတယ်။ ဆင်ခြေဆင်လက်ပေးပြီး အလုပ်မလုပ်ရင် အလုပ်မဖြစ်တာပဲ အဖတ်တင်တယ်။

သင့်အတွက် တစ်နေရာ

လူတိုင်းမှာ သူနဲ့ထိုက်တန်တဲ့ နေရာတစ်နေရာက ရှိပြီးသားပါ။ လူတွေက နေရာပေးချင်နေတာ။

တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ လူတိုင်းဟာ ထိုက်တန်တဲ့နေရာကို ရကြတယ်။ လူတွေက ဘယ်လိုနေရာမှာ ထားလေ့ရှိသလဲ။ အဲဒီသတ်မှတ်မှုက ကိုယ့်အပေါ်ပဲ တည်တယ်။ ကိုယ့်အလုပ်ပေါ်ပဲ တည်တယ်။ ကိုယ့်လုပ်ရပ်က အများအတွက် အထောက်အကူဖြစ်ရင် အများက ကိုယ့်ကို လိုလားမယ်၊ နေရာပေးမယ်။ လူရာဝင်မယ်။

အဲ..ကိုယ်က ယောင်တောင်ပေါင်တောင် ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်ကို ခေါ်ချင်ပြောချင်တဲ့သူတောင် ရှိမှာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်က ရာထူးရာခံ တစ်ခုခုရှိနေရင် ကိုယ်နဲ့ပတ်သက် ဆက်ဆံချင်တဲ့သူတွေ ရှိမယ်။ ကိုယ်က ရာထူးက ပြုတ်သွားမယ်၊ ပင်စင်ယူသွားပြီဆိုရင် ဆက်ဆံရေးက ကျဲသွားမယ်။ ဒါသဘာဝပဲ။ ခံစားမနေနဲ့။ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်က (အပြင်) အလုပ်တစ်ခု လုပ်တယ်။ အောင်မြင်တယ်၊ နေရာပေးကြလိမ့်မယ်။ ကိုယ်က ဆက်မလုပ်တော့ဘူးဆိုရင် ကိုယ့်ကို အရင်လို နေရာပေးမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဒါသဘာဝပဲ။ လူရာဆက်ဝင်ချင်ရင်တော့ အလုပ်

တစ်ခုခု လုပ်ရမှာပဲ။ နေရာတစ်ခုရအောင် ကြိုးစားရမှာပါပဲ။

ဒါကြောင့် နေရာတစ်ခုလိုချင်ရင် ကိုယ်က အများအတွက် အထောက်အပံ့ပြုနိုင်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုခု လုပ်ရမယ်။ မလုပ်ရင်၊ ဒါမှ မဟုတ် မလုပ်တော့ရင်တော့ နေရာမရှိဘူး။

✽

ကြီးပွားမယ့် လက္ခဏာ ပါသလား

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် သုံးယောက်ကို ကျွန်တော် အင်တာဗျူးပါတယ်။
မေးခွန်းက တစ်ခုတည်းပါ။

မေး။ ။ လူတစ်ယောက်မှာ ကြီးပွားမယ့်လက္ခဏာ ပါသလား။

ယူဒီဦးခင်မောင်ဝင်း။ ။ ပြောရရင် ကျွန်တော်ကိုယ်နှိုက်က
တပည့်ကောင်းကောင်းဖြစ်ခဲ့ဖူးလို့ ခုအချိန်မှာ ဆရာဖြစ်နေတာပါ။
တပည့်ကောင်းမဖြစ်ဖူးတဲ့ လူတစ်ယောက်က ဆရာမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။
ကျွန်တော်ဆရာဖြစ်ခါစက ပထမတော့ တပည့်တစ်ယောက်၊ နှစ်
ယောက်။ နောက်တော့ ၄-၅-၁၀ ယောက်။

အဲဒီနောက် ၁၀၀-၂၀၀။ နောက်၅၀၀ ဒီလိုနဲ့များလာတာ။ အလုပ်
သမားတွေထဲမှာ ဘာတွေ့ရသလဲဆိုတော့ ဘယ်လိုလူတွေက ကြီးပွား
ချမ်းသာမယ့် သူလဲဆိုတာ သူ့လက္ခဏာကြည့်ပြီး ခန့်မှန်းတတ်လာတယ်။
ဒီတစ်ယောက်ဖြင့် မကြီးပွားနိုင်ဘူး။ ဘယ်လို အကဲဖြတ်သလဲဆိုတော့
ပုဆိုးတရွတ်တိုက်နဲ့ လမ်းလျှောက်ရင် နှေးနှေးကွေးကွေး လျှောက်တတ်
တဲ့သူမျိုး ရှိတယ်။ အဲဒီလိုလူမျိုးက တွေးတာခေါ်တာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ
တာ နှေးကွေးတော့မယ်။ ကြိုးစားအားထုတ်တာ နှေးကွေးတော့မယ်။

ဆိုတာ ခန့်မှန်းမိလို့ မင်း လမ်းလေးမြန်မြန်လျှောက်ကွာလို့ စပြီး ပြုပြင်ရတယ်။

အောင်သမာဓိ ဦးအောင်ဆန်းဝင်း။ ။ မင်း သခင်ဖြစ်ချင်သလား၊ ကျွန်ဖြစ်ချင်သလားမေးရင် ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် သခင်ဖြစ်ချင်တယ်လို့ ဖြေမှာပဲ။ ဆန္ဒခြင်းတူလျက်နဲ့ ဖြစ်လာတာ ဘာကြောင့်ကွာလဲ။

သခင်ဖြစ်မယ့်လူက သခင်စိတ်နဲ့လုပ်တယ်။ ခိုင်းမှလုပ်တာ မဟုတ်ဘူး။ လုပ်စရာကို ကိုယ့်အသိစိတ်နဲ့ လုပ်တယ်။ ဒီနေ့ အောင်မြင်နေတဲ့သူတွေဟာ သူများခိုင်းမှ ထလုပ်တတ်တာမဟုတ်ဘူး။ တစ်လျှောက်လုံး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ခိုင်းလာတာ။ လုပ်ရမယ့်အလုပ်ကို ကိုယ့်အသိစိတ်နဲ့ ကိုယ် တာဝန်ကျေကျေလုပ်တတ်ရင် ဒါက ကြီးပွားမယ့်လက္ခဏာပဲ။

ဦးသိန်းဝင်း(ဆံသ)။ ။ ကျွန်တော့်ဆီမှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ တပည့်အချို့က ကျွန်တော်ပြောတဲ့စကားကို ရှေ့တွင်ပဲ နားထောင်တယ်။ ကွယ်ရင် ထင်ရာလုပ်တယ်။ ဆေးလိပ်မသောက်နဲ့၊ ကွမ်းမစားနဲ့၊ လောင်းကစားမလုပ်နဲ့ ကျွန်တော်က ဆုံးမတယ်။ ကျွန်တော့်မျက်ကွယ်လည်း ရောက်ရော ထင်ရာလုပ်တာပဲ။ လူကြီးသူမရဲ့ ဆုံးမစကားကို ရှေ့တွင်ရော ကွယ်ရာပါ လိုက်နာတတ်တဲ့သူတွေ ကြီးပွားတိုးတက်တယ်။

အောင်မြင်ကြီးပွားဖို့ သော့ချက်

လူတိုင်း အောင်မြင်ကြီးပွားချင်တယ်။ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး အောင်မြင်ကြီးပွားလာတဲ့သူ သုံးယောက်ကို ကျွန်တော်က မေးခွန်းတစ်ခု တည်းကိုပဲ မေးတယ်။

မေး။ ။ အောင်မြင်ကြီးပွားဖို့ အဓိကသော့ချက်က ဘာလဲ။

ဦးမျိုးသိန်း(မျိုးသိန်း အီလက်ထရောနစ်)။ ။ ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ ကိုယ့် ဝါသနာ တစ်ထပ်တည်းကျရင် အချိန်တိုတိုအတွင်းမှာ အောင်မြင်မယ်။ ကိုယ်လုပ်နေရတာကတစ်မျိုး ကိုယ့်ဝါသနာက တစ်မျိုးဆိုရင်